

[Arbejdsministeren]

gerne skulle have ledige, hvad enten det er unge eller voksne, kvinder eller mænd, ind i et uddannelsessystem, for at de forhåbentlig kan få en uddannelse, så de kan komme i beskæftigelse. Men vi har også mange gange haft debatter, hvor man har sagt, at vores dagpengesystem er for favorabelt. Nogle er kommet med den påstand – det har ikke været mig – at folk med vilje har valgt at få arbejde og melde sig ind i en A-kasse, fordi de så kunne få 105.000 kr. pr. år i dagpenge. Nu er det ikke alle, der kommer på maksimumssatsen, men det, man bruger som argument i en sådan debat, er, at folk med vilje melder sig ind i en A-kasse, og så håber de, at de i løbet af 1 år kan få dagpenge, mens de unge, som vælger en uddannelse og kan få penge gennem SU, får godt 23.000 kr. om året.

Derfor kan man ikke sige, at det, at det bliver sværere at få dagpenge ved, at vi strammer kravet om medlemskab, ikke skulle være uddannelsesfremmende. Det er det måske, for der er i hvert fald mindre risiko for, at nogle spekulerer i det her, hvis man altså tror på den påstand.

Problemet er altså, hvordan vi får finansloven til at hænge sammen, således at vi også får nogle omstillinger, som gør, at vi kan leve med dem.

Jeg vil gerne sige, at vi i Danmark har et meget favorabelt system. Vi har et system, hvor man kan melde sig ind i en A-kasse, når man har haft 5 ugers arbejde, og hvor man kan få dagpenge, når man har været medlem i 1 år og kan dokumentere, at man har haft 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år. Man kan få dagpenge i 2½ år, så kan man få et arbejdstilbud, og hvis man så ikke har fået arbejde, kan man få dagpenge igen og så et arbejdstilbud igen. Det er fantastisk favorabelt.

Hvis vi sammenligner med, hvordan det er i de andre nordiske lande, hvis vi sammenligner med, hvordan det er i de andre europæiske lande – jeg får ikke nødvendigvis at sammenligne os med, nej, det vil jeg ikke nævne fra folketingets talerstol, men sammenlignet med nordeuropæiske lande, som vi med rimelighed kan sammenligne os med, så må man sige, at det danske dagpengesystem, både hvad angår ydelsesniveauet og tidsperioden, hvor man kan få dagpenge, er det mest favorable system, fortsat et af de bedste. I

Sverige, som vi elsker at sammenligne os med, har man dels en karenstid på op til 5 dage, dels kan man kun få dagpenge i 1 år, så ryger man ud af systemet. Der har man altså ikke den evighedsmaskine bygget ind i det, som vi har.

Det vil sige, at selv om man skulle gennemføre det her, så ville det danske dagpengesystem faktisk stadig væk være, jeg ved ikke, om jeg tør sige verdens bedste, men et af de allerbedste i hele verden.

Kaj Poulsen (S):

Efter det sidste, ministeren sagde her, kan man forstå, at fordi andre landes arbejdsløse har det skidt, skal vi gøre, hvad vi kan, for at de danske arbejdsløse kan få det lige så skidt. Det er altså den måde, vi skal køre på.

Jeg vil da godt sige, at vi måske har et andet syn på en række ting, også i forhold til de andre lande, og at vi har andre traditioner i forhold til, hvordan vi skal behandle et samfunds dårligst stillede, end andre nationer.

Må jeg sige til ministeren, at det lyder meget pænt, når hun står her og remser op, hvad det er, man har gjort for børnefamilierne. Hvis man tager og lægger alle de gode ting sammen, som ministeren lynhurtigt fik remset op, og prøver på at se, hvad der er gået i den modsatte retning, ja, så kan vi f.eks. tage den lovgivning, ministeren fik gennemført i sidste uge. Den har betydet, at de familier, der er på understøttelse, har fået en voldsom reallønstilbagegang. Det forslag, ministeren fremsætter her, betyder, at de familier, børnefamilier, som bliver ramt, får voldsomt store problemer, og lægger man til, at næsten hele det beløb, staten har givet ud, er slugt af de forøgede mælkepriser, så synes jeg ikke, at der er så meget at bryste sig af.

Man kan jo køre udenom også på dette område. Vi kan jo tage nedskæringerne af bloktilskuddene og se, hvad der er sket i kommunerne. Jeg ved godt, at ministeren og ministeriet siger, at det jo ikke er deres ansvar. Det er kommunerne, der har hævet institutionspriserne, hvor de nu er hævet. Men det kunne jo godt være, det var på grund af det, regeringen havde gjort.

Det gjorde indtryk på mig, at venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, sagde, at når nu der var gjort en øget indsats imod ungdoms-